

kun ringe Antal Patienter. Anstalten er indrettet til 120 Patienter, men der har, saavidt jeg veed, til sine Tider været 160 Patienter i den, medens det ansees for muligt, at den under den samme Bestyrelse kan udvides til et Antal af 400. — Dersom nu den Trang, der i det Hele findes her i Landet til flere Pladser i Daareanstalterne, vilde være afhjulpen ved den tilføjede Udvidelse af Anstalten i Vordingborg, skulde jeg dog ikke have reist Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Anledning til at vedtage Lovforslaget, som det foreligger. Men Sagen er den, at der allerede i længere Tid i Sjælland har været en meget stærk Trang til en Udvidelse af Anstalten ved Aarhus, eller rettere til flere Pladser for Sindsyge end dem, der nu høves for Sjællands Vedkommende; Anstalten ved Aarhus vil nemlig ikke kunne udvides hyderligere, idet den allerede nu omfatter et Antal af 400 Patienter, hvad der jo ansees for at være det højeste Antal, der bør være i en enkelt Anstalt. Dersom det foreliggende Lovforslag vedtages, seer jeg ikke rettere, end at der altsaa er al Sandsynlighed for, at der om føie Tid vil blive Spørgsmaal om at tilveiebringe en ny Anstalt for Sjællands Vedkommende. Men Spørgsmaalet bliver da, om det ikke skulde være muligt allerede nu at tilveiebringe en ny Anstalt, som kunde fyldestgjøre den Trang, der er tilstede saavel i Stiftstjerne som i Sjælland til flere Pladser for Sindsyge. Ved at bygge en særlig, ny Anstalt til et Antal af omtrent 400 Patienter, antager jeg, at man idetmindste for en længere Række af Aar vil have skaffet tilstrækkelig Plads for de Patienter, hvortil der nu søges Plads, deels fra Stiftstjerne, deels fra Sjælland. Hvis dette nu forholder sig saa, vil det ganske vist ogsaa være meget billigere strax at bygge en saadan Anstalt, end først at bygge en Tilbygning til Anstalten ved Vordingborg, og dernæst om nogen Tid en ny Anstalt for Sjællands Vedkommende. De 50,000 Rb., som nu ere anslaaede til en Vandledning ved Vordingborg, vilde da kunne komme til Nytte ved det nye Foretagende, for hvilket man vel vilde kunne finde en Byggeplads, hvor man ikke behøvede at anvende nogen Bekostning paa Tilveiebringelsen af det fornødne Vand. — Dette Spørgsmaal

har ogsaa været under Overveielse i det andet Thing, men man er der vejen tilbage for det paa Grund af Vanskelighederne ved at ordne Fordelingen af Udgifterne til en saadan Anstalt. Nu fordeles jo nemlig Udgifterne til de to bestaaende Anstalter paa de Provindsfer, for hvilke de nærmest ere bestemte, hver for sig. Jeg har imidlertid tænkt mig, at man maatte kunne opnaae een af to Veie for at fjerne Vanskelighederne ved denne Fordeling, nemlig enten at bestemme Anstalten ved Vordingborg til at optage saavel helbredelige som uhelbredelige Patienter alene for Sjællands og Volands-Falters Stifter, medens man udsoudrede Thyen fra Forbindelsen med denne Anstalt og henlagde denne D til de to andre Anstalter, den ved Aarhus og den paatænkte nye, i hvis Udgifter Thyen da maatte deeltage, eller — og dette vilde jeg ansee for det Højeste — at lade hele Landet udrede Omkostningerne til samtlige Daareanstalter, paa samme Tid, som man lod det faae den samme Afgang til at benytte dem alle. Naar jeg siger „hele Landet“, undtager jeg naturligviis Kjøbenhavn, som jo har sin særegne Anstalt for Sindsyge. Jeg kan ikke indsee, at der, naar den sidstnævnte Fremgangsmaade fulgtes, vilde behøves nogen Afregning mellem de enkelte Provindsfer, idet de jo alle vilde blive Medeiere i de 2 ældre Anstalter og den nye, som jeg har tænkt mig skulde bringes tilveie. Som bekjendt, opføres der jo nu aarligt i Finantsloven de Beløb, som refunderes Statskassen fra de forskjellige Provindsfer for de Forskud, hvori den staaer med Hensyn til Udgifterne til de to nu bestaaende Anstalter; for Sjællands Vedkommende udgjør dette Beløb omtrent 30,000 Rb., for Stiftstjernes Vedkommende omtrent 22,000 Rb., og jeg seer nu ikke, at der vilde være Noget tilhinder for at lade disse 52,000 Rb. udrede efter den nuværende Betingelsesmaade af det hele Land, naar dette saa samtidigt fik en lige Afgang til at benytte samtlige Anstalter uden Hensyn til, for hvilke Provindsfer de to af dem oprindelig vare bestemte. — Jeg skal tillade mig at henstille disse saa Bemærkninger til den høitærede Ministers velvillige Overveielse og ligeledes at henstille, hvorvidt der maatte være Anledning til hellere